

Sygn. akt II Cz 786/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Iwona Siuta

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 3 października 2013 r. w S.

sprawy z wniosku M. H. (1)

z udziałem I. H., D. H., M. H. (2), M. H. (3), B. H., B. K. i W. H.

o zasiedzenie

na skutek zażalenia M. H. (1)

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 18 marca 2013 r., sygn. akt II Ns 3060/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 786/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 marca 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie zwolnił M. H. (1) od kosztów sądowych w całości (punkt 1) oraz oddalił jej wniosek o przyznanie pomocy prawnej z urzędu (punkt 2).

Uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 powyższego postanowienia Sąd mając na uwadze przepis art. 117 k.p.c. wskazał, iż nie ma podstaw do uwzględniania wniosku M. H. (1) o przyznanie jej pomocy prawnej z urzędu. Sąd stwierdził, iż składane przez wnioskodawczynię pisma cechuje względna poprawność i rzeczowość, nadto są poparte właściwymi dowodami oraz wnioskodawczyni wykonuje zarządzenia Przewodniczącego terminowo. Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, iż ustanowienie dla wnioskodawczyni pełnomocnika z urzędu nie jest konieczne.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła M. H. (1). Skarżąca podniosła, iż nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie M. H. (1) okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z dyspozycją art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 r., Nr 7, poz. 45) w rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 117 k.p.c. w brzmieniu nadanym mu od dnia

19 kwietnia 2010 r., czego jednak Sąd Rejonowy wydając zaskarżone postanowienie w dniu 20 marca 2013 r. z niewiadomych przyczyn nie uwzględnił. W następstwie zaś wymienionej nowelizacji przepis art. 117 § 1 k.p.c. otrzymał brzmienie: strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Z kolei § 2 tego przepisu stanowi, że osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Ponadto w myśl § 5 wymienionego przepisu sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. Należy przy tym wyjaśnić, iż udział profesjonalnego pełnomocnika w sprawie sąd może uznać za potrzebny badając okoliczności konkretnej sprawy. Potrzeba zaś udziału w sprawie profesjonalnego pełnomocnika może wynikać między innymi z nieporadności strony, skomplikowanego charakteru sprawy pod względem faktycznym lub prawnym, czy też faktycznej niezdolności strony do samodzielnego działania w sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...); postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...))z dnia (...)). Jednocześnie Sąd Apelacyjny w (...)w postanowieniu z dnia (...)) stwierdził, iż samo subiektywne przekonanie wnioskodawcy, że nie poradzi sobie w samodzielnym wytoczeniu i prowadzeniu procesu nie uzasadnia uwzględnienia jego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Mając powyższe uwagi na względzie Sąd Odwoławczy doszedł do przekonania, że w rozpatrywanej sprawie nie wystąpiły takie okoliczności, które przemawiałyby za tym, iż udział profesjonalnego pełnomocnika jest wnioskodawczyni potrzebny. Po pierwsze z akt sprawy nie wynika, aby w kontekście faktycznym i prawnym do właściwego prowadzenia tej sprawy wymagana była pogłębiona wiedza prawnicza, co oznacza iż charakter tej sprawy nie jest skomplikowany pod względem faktycznym lub prawnym. Wymaga w tym miejscu zaakcentować, iż z przepisu art. 5 k.p.c. wynika, że w razie uzasadnionej potrzeby sąd może udzielać stronom występującym w sprawie bez profesjonalnego pełnomocnika niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych. Po drugie dotychczasowa aktywność wnioskodawczyni w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, iż jest ona nieporadna, a więc że nie jest w stanie wykorzystać prawnych możliwości prawidłowego prowadzenia sprawy. M. H. (1) podejmuje bowiem różnorodne czynności procesowe, w tym składa wnioski co do swoich żądań, wykonuje nałożone na nią zobowiązania, jak też wywodzi środki odwoławcze, a więc korzysta w szerokim zakresie z przysługujących jej praw. Sposób sformułowania przez wnioskodawczynię pism procesowych świadczy o tym, iż w sposób wystarczający dla zapewnienia prawidłowego toku postępowania i ochrony swych interesów, jest ona w stanie wyartykułować swoje stanowisko procesowe. Po trzecie nie ma też podstaw do przyjęcia, aby ze względu na stan zdrowia wnioskodawczyni nie była ona zdolna do samodzielnego działania w sprawie. Ponadto w rozpatrywanej sprawie nie pojawiły się inne okoliczności, które przemawiałyby za tym, iż udział w sprawie profesjonalnego pełnomocnika jest wnioskodawczyni potrzebny. Zatem wobec nie wystąpienia omawianej obligatoryjnej przesłanki ustanowienia pełnomocnika z urzędu - brak było podstaw do uwzględnienia w tym przedmiocie wniosku M. H. (1). Tym samym powołanie się przez skarżącą na okoliczność, że nie jest ona w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata jest niewystarczające do uwzględnienia jej wniosku. Zatem zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy słusznie oddalił ten wniosek.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)